5e sönd e tref
Apostladagen
Predikan i samband med meditationsvandringen i Vidingsjö 12 juli 2020

Sänd mig! Det är temat i dag, Apostladagen, femte söndagen efter trefaldighet. Evangelieberättelsen är hämtad från Matteus 3:7-9. Den första delen handlar om hur Jesus botar sjuka och hur de orena andarna ropar: ”Du är Guds son.” Jesus förbjuder dem att avslöja vem han är.

Därefter gick han upp på berget och kallade till sig några han utvalt och de kom till honom. Han utsåg tolv som skulle följa honom och som han skickade ut att predika och ha makt att driva ut demonerna.

Profeten Jesaja svarade en gång på Guds fråga: ”Vem skall jag sända och vem vill gå?” Jesaja svarade ”Jag, sänd mig!”

Den danska författaren Karen Blixen lär ha haft en lapp uppsatt på väggen i sitt arbetsrum där det bara stod tre ord. Det stod: ”Jag vill svara!”

Apostladagens ärende är att i profeternas och apostlarnas efterföljd påminna oss om att Gud vill sända oss att vara evangeliets budbärare. Vad är ditt och mitt svar? Vill jag svara?

Svaren är olika beroende på vem jag är och vilken kallelse och vilka gåvor Gud ger mig. Men var och en av oss har en kallelse för det är att vara människa.

Psalmisten svarar Gud i dagens psaltarpsalm att ”jag har din lag i mitt hjärta”. Lagen representerar Guds närvaro och hos evangelisten Johannes är det Ordet och hos Paulus är det Kristus som bor i våra hjärtan när vi vill tjäna Gud.

Psalmisten säger också att Gud inte vill ha offer utan ”…du har lärt mig att lyssna…jag är här.”

Gud är närvarande och bor i våra hjärtan och vill lära oss att lyssna. Vi behöver också våga stanna upp och vara närvarande. Då kan vi möta Gud. Då flyr de orena andarna och demonerna. De får bara utrymme när vi inte tror att Gud är där. Som apostlarna får vi synliggöra att Gud är närvarande!

I mörkret och ensamheten är det svårt att bli medveten om Guds närvaro. Vågar vi säga till Gud: Sänd mig! I denna tid med människor som drabbas av krig och förföljelse, människor på flykt som vi

nästan glömt för coronasmittan som isolerar gamla och sjuka och döende mitt i vår välfärd. Medan de mest utsatta inte kan isolera sig, inte har möjlighet att tvätta sina händer flera gånger om dagen och därför oftare drabbas. Vågar vi säga: Gud, sänd mig!

Kan vi lära oss att lyssna? Vågar vi vara närvarande och vittna om Gud som bor i våra hjärtan, som inte räds smärta och död, som dör med flyktingarna på medelhavet, som dör på äldreboendena, som kastar sig framför tåget tillsammans med den vars ekonomi har kollapsat. Gud kallar oss att vittna om långfredagens och påskens mysterium.

Tål vi sårbarheten, vanmakten och tystnaden? Då kan Gud som ständigt inkarnerar sig i sin skapelse bli synlig.

Orkar vi bära bud om Guds närvaro mitt i det meningslösa grymma?

Vågar jag säga: Sänd mig!